

boczny tor 383

dwa miliony słów

Panika

Do czterech na wydech, do czterech na wdech. Na jaki łut szczęścia liczysz? Okazje mszczą się wykorzystane, lecz wytrwaj, nie trwoń czasu, nic to — trwa festiwal nudy: przewarstwia się nieprzejaśnienie i nikt nie uwierzy, że się śmiejesz szczerze, że czerpiesz satysfakcję z retrospektyw nastrojów. Nie udzielają się. To twoje urojenia — ściemności-przyjemności ciepłego listopada: szaro, blado, pada (czy pada, czy nie pada), banał niepowtarzany przestaje być banałem i odkrywasz niemrawo drugie, trzecie, kolejne dno. Dosłownie. I nie.

Józef Rapacki (1871-1929)
MGŁY PORANNE, 1909

Echa

Wszystko, co chciałbyś powiedzieć, znajdujesz to tu, to tam i jak podgrzybki na nitkę nawlekasz, skrojone w plastry. I nigdy nie wiesz, gdzie znajdziesz, czy znajdziesz — wzrok wyteżasz, krążysz, pochylasz się nad zwiędłym liściem i nic, po drodze gubisz skupienie, aż tu nagle: o!, proszę. Prawie w nie wdepnąłeś. A teraz się suszą. Kumulują aromat lasu. I wszystko, co chciałbyś powiedzieć nie zmieści się w żadnej metaforze, choć przenosi się raz uporczywie, raz gładko, z wiersza do wiersza: jakiś ślad, jakiś smak, podmuch, odbłask, odbicie niezapamiętane, by zbierać dalej. Aż:

POŹNE ECHO

JOHN ASHBERY

przełożył PIOTR SOMMER

Sam na sam z własnym obłądem i ukochanym kwiatkiem
Widzimy, że naprawdę nie ma już o czym pisać.
A raczej, że trzeba pisać o tych samych starych sprawach
W ten sam sposób, powtarzając w kółko to samo
Zeby miłość mogła trwać dalej i zmieniać się stopniowo.

Trzeba wiecznie na nowo badać ule i mrówki
I setki razy kłaść kolor dnia
I zmieniać go z lata na zimę
Aby zwolnił do tempa jakiejś prawdziwej
Sarabandy i tam przycupnął, żywy i nieruchomy.

Dopiero wtedy to chroniczne rozkojarzenie
Naszego życia będzie mogło owinać się wokół nas,
udobruchanych
I z jednym okiem wlepionym w tamte długie cienie
z brązowego pluszu
Przemawiające tak głęboko do naszej nieprzygotowanej
wiedzy
O nas samych, te gadatliwe maszyny swego czasu

z tomu *As We Know*, 1979.

No, proszę: kilka-naście [sic!] linijek i rozpoznajesz myśli, o których nawet nie pomyślałeś, że są (jak) twoje. Płaczesz się w zeznaniach, ale rysuje się wyraźnie, że co znalazłeś, to ma sens i liczy się, że ma sens dla ciebie między innymi prawdami. To nie jest takie proste, napisać: „Czasami zdrowo jest być chorym” albo „Zawsze coś przypadkowego, ba-zgroł, a upamiętnia jakieś zdarzenie [...]”— a zupełnie szalone wybrać akurat te zdania z dwóch milionów słów uciekiniera do Natury*. Nie przełożysz życia na słowa. Próbowano. Próbuje się. Co pozostaje? Rację ma poeta R.: *zawsze fragment*. Lepszy rydz niż nic?

* Cytaty: **Henry David Thoreau**, *Dziennik*, przeł. Juliusz Pielichowski, „Literatura na Świecie” 9-10, 2020. Słowo od tłumacza: „Thoreau prowadził *Dziennik* między 22 października 1837 roku a listopadem roku 1861. [...] Warto dodać, że w liczącym dwa miliony słów i tysiące stron *Dzienniku* poszczególne dzienne zapiski mają często po kilkanaście stron. Na potrzeby licznych wyborów siłą rzeczy są one (niekiedy radykalnie) skracane”.

SMIERC DEBU

Jak tworzyć teksty, które **łatwo** się czyta

TEGO SIĘ TU
NIE DOWIESZ

ALE ZA TO MAMY
DLA CIEBIE WYJAŚNIE
NIENIE TAJEMNICY,
KTÓRA NIE DAWAŁA
CI SPAĆ OD LAT

*Dlaczego
motyla nie parzy
pokrzywa?*

Zarówno gąsienice, jak i imago niektórych motyli żerują na pokrzywach.

To, że czujemy poparzenie to skutek działania acetylocholino i histaminy. Pierwszy powoduje poparzenie, drugi odpowiada za swędzenie. Skóra człowieka jest wrażliwa na działanie obu z nich.

Motyle nie mają skóry, tylko egzoszkielet. Mogą bez troski hasać w pokrzywiskach.

” Dodaj do swojej relacji,
z akcentem na: s w o j e j,
że życzysz, abyśmy mogli
beztrosko hasać w pokrzy-
wiskach. I że czujesz, jak
blisko, bardzo blisko już
do kresu naszych starań.
Starań? Skąd ta liczba
mnoga? Powinno być jedno
staranie: nie zestarzeć
się za szybko na umyśle,
tak myślę.

BT nr 383 / 21.11.2020
Światowy Dzień Życzliwości,
cokolwiek to znaczy ♥

NADAL NIE ROZ-
UMIEM TEGO PISZ-
SŁOWIA. RYDZÉ
SĄ DOBRE. JA /
ZNAJDUCIE TYL-
KO PODGRZYBKII